

ΑΛΗΘΕΙΑ.

(Ενταῦθα τιμῆ τέτταρα δρ. 12) ἐν ἄλλοδαπῇ) Ἐκδιδομένη δ' ἅκισ τῆς ἐβδομάδος. (Τιμὴ καταχωρ. δι' ἑκατὸν σίχων λεπ. 40)
(Εἰς τὰς ἐπαρχίας..... ἢ 16) φράγκα 24.) (Δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν (ἐκ 10 σίχ.) δρ. 8)

ΑΘΗΝΗΣΙΝ, 8 Μαρτίου 1866.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ δίσκος τοῦ δημοσίου.

Ὡς εἶνε γνωστὸν, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐπορεύθη εἰς Σύρον ἵνα κατορθώσῃ τὴν ἐξέυρεσιν πόρων ὅπως διαφύγῃ τὸ Κράτος τὰς χρηματικὰς στενοχωρίας, ὑφ' ὧν συμποδίζεται σήμερον πᾶσα ἡ κυβερνητικὴ μηχανή. Καὶ ἡ μὲν Ἀλήθεια ἐξέφερε χθὲς τὴν γνώμην τῆς ὑπὸ ποίαν ἔννοιαν θεωρεῖ τὸ ταξίδιον τοῦτο, ἀλλ' οἱ πολλοὶ ἀρέσκονται νὰ τὸ χαρακτηρίζωσιν ἐπὶ τὸ ἀγαθώτερον. Δεδόσθη, ὅτι οἱ πολλοὶ οἶδασι καλλίτερον, καὶ κρίνουσι μᾶλλον ἀλανθᾶστως τὰ πράγματα, καὶ ἂς παραδεχθῶμεν ἐπομένως, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἀπεριφρόντιστον μέλημα εἶχε, μεταβὰς εἰς Σύρον, νὰ κατορθώσῃ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν συνομολόγησιν δανείου τινός, τοῦ μόνου μέσου, δι' οὗ ἐλπίζει νὰ σταθῇ εἰς τοὺς πόδας τῆς ἡ Κυβερνήσεως, μέχρι τοῦ πέρατος, τοῦλάχιστον, τῶν ἐκλογῶν, ἀφ' ὧν πολλὰ προσδοκᾷ πολλοὶ ἐκ τῶν ὑπουργῶν ὑπὲρ τῶν οἰκείων, τῶν συγγενῶν καὶ πατρῶν του.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ τὸ πείραμα τοῦτο δὲν ἀπέβη διαφορετικώτερον ἄλλων τοιούτων. Καθὰ παρατηροῦμεν ἐν ταῖς ἐφημερίαις τῆς Ἑρμουπόλεως, οἱ μεγαλέμποροι τῆς πόλεως ταύτης, δαφιλεῖς εἰς ὑποσχέσεις καὶ εἰς γλυκὰ λόγια, ἐδείχθησαν καὶ λίαν φειδωλοὶ καὶ ἄκρως οἰκονόμοι περὶ τὴν χορήγησιν χρημάτων. Εὐαίσθητοι καὶ δέξικοι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν προσφωνήσεων καὶ προγραμμάτων, δεικνύουσι παραδειγματικὴν ἀπάθειαν καὶ ἱκανὴν βαρηκοίαν, ὁσάκις πλήττουσι τὰ ὠτά των χρηματολογικαὶ αἰτήσεις ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Τί ποιητέον λοιπόν; ἐπέμρωτο ἄρα νὰ διέλθῃ ἀνωφελῶς καὶ ἡ παρούσα εὐκαιρία χωρὶς νὰ αἰσθανθῶμεν κανὲν καλὸν καὶ ἐκ τῆς ἀπολιτικῆς τοῦ δ' υἱ' οὐ μὲν, καὶ νὰ μὴ δυνθῇ οὐδὲ ἐν ἐκ τῶν κυριωδῶν ζητημάτων νὰ λύσῃ ἡ ἐξουσία; Τίς πταίει, ἐάν, ἀντὶ νὰ στακτοποιηθῶσι τὰ οἰκονομικὰ πράγματα θέλουν ἐτι περισσότερον καταντήσῃ ἐμπεδωμένα, καὶ θέλουν αὐξήσῃ ἐντεῦθεν αἱ δυσχερεῖαι; Δὲν ἐνόησε, δυστυχῶς, τὸ ὀπουργεῖον ὅποιαν εὐκαιρίαν εἶχεν εἰς τὸ νὰ μὴν ἀποτύχῃ οὕτω συντόμως, καὶ τόσῳ οἰκτρῶς. Ἐχάθη ἐντὸς τῶν καταλόγων τοῦ προσωποῦ, καὶ ἥκιστα ἡσυχολήθῃ εἰς πᾶν ἄλλο ζήτημα. Αὐτὰ παθαίνουσιν ὅσοι καταφρονοῦσι πᾶσαν ὑγιᾶ συμβουλὴν, καὶ παραδίδονται, ἐρχόμενοι ὅπως δὴ ποτε εἰς τὴν Ἐξουσίαν,

θαμβόονται, καὶ δὲν βλέπουσιν, οὐδὲ θέλουσι νὰ ἴδωσι πέριξ ἐαυτῶν.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν καὶ τοῦ πειράματος τοῦτου πρὸς εὔρεσιν νέων δανείων τὰ οἰκονομικὰ μας γίνονται ὀσημέραι ἐλπιόνητα. Αἱ δαπάναι οὐ μόνον τελέως δὲν ἤλαττώθησαν, ἀλλὰ καὶ ἠύξησαν, μηδεμίαν τῶν τοσούτων περὶ τῶν θέσεων καταργηθείσης.

Εἶνε χρεῖα λοιπὸν νὰ σκεφθῶσιν οἱ ὑπουργοί, σοβαρώτερον, ἀφέντες πρὸς ὀλίγον τὰ ἰδιαιτέρα αὐτῶν συμφέροντα καὶ νὰ συλλογισθῶσιν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ φέρωσι τάχιον τὰς δεούσας καὶ δυνατὰς οἰκονομίας εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ὑπ' ὅσιν ἔχοντες, ὅτι ἡ τοιαύτη τοῦ δημοσίου ταμείου ἀνέχεια κρατεῖ εἰς μακροσμὸν ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ παραλύει πᾶσας τὰς συναλλαγὰς καὶ ἐπιχειρήσεις τῶν ἀνθρώπων.

Δημοτικὰ Ἀθηνῶν.

Πανταχόθεν πληροφορούμεθα ἐκ τῶν κατὰ τόπους ἐφημερίδων, ὅτι μετὰ πολλῆς ζωηρότητος οἰωνίζονται αἱ ἐπικείμεναι δημοτικαὶ ἐκλογαί. Ἐνταῦθα, ὑπ' ὅσιν ἡμῶν, παρατιτροῦμεν καὶ ἐν ἄλλο ἀκόμη, ὅτι διεκρίθη ἀδιστάκτως ἡ πιθανωτέρα ἐπιτυχία εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κ. Σκούφου, ὅστις χρηματίσας καὶ ἄλλοτε δήμαρχος ἀφῆκεν ἀγαθὰς ἀναμνήσεις. Δὲν εἶδομεν ἀκόμη τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων ὑποψηφίων ὅπως ἐξηγηθῶμεν ἐν πλάτει καὶ ἡτιολογημένως ὑπὲρ τοῦ Κ. Σκούφου, κατὰ προτίμησιν καὶ χωρὶς νὰ διανοηθῶμεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ὑπόληψιν, ἧς ἀπολαύουσι καὶ οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Μία στυγερά διαβολὴ καὶ συκοφαντία.

Πᾶς τις ἐλυπήθη βεβαίως ἐπὶ τῷ ἀτυχίματι τοῦ καλοῦ συμπολίτου ἡμῶν Κ. Μουτσοπούλου, οὗτινος ἡ ἐν Πειραιεὶ νεοδμητος καὶ λαμπρὰ οἰκία, μόλις ἀποτελειωθεῖσα, καὶ πρὶν ἐτι κατοικηθῇ, ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός, τοῦ ὀποίου οὐδ' ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ δὲν εἰμπόρεσε νὰ εὔρῃ τὸν αὐτοῦργον καὶ τὸν αἴτιον. Δὲν ἠλπιζεν ὅμως κανεὶς, ὅτι ἤθελεν εὔρεθῇ ἐφημερὶς ἐλληνικὴ νὰ διαβάλλῃ διὰ τῶν μικροτέρων καὶ ἀδίκωτέρων λέξεων ἕνεκα τῆς ὑποθέσεως ταύτης τὸν κύριον Λουκᾶν Ῥάλλην δήμαρχον Πειραιῶς, καὶ νὰ παραπικράνῃ τὴν εὐαίσθητον καρδίαν του διὰ τοῦ φαρμακερωτέρου καὶ ὀξυτέρου βέλους τῆς διαβολῆς καὶ συκοφαντίας. Τὸ «Φῶς» ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς 4 μαρτ. καθάπτεται τοῦ Κ. Ῥάλλη αὐτὸ μόνον ὡς μὴ ἐξεληθόντος τῆς οἰκίας του, ὅτε ἐγένετο γνωστὴ ἡ ἐκρήξις τοῦ πυρός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀερνηθέντος δῆθεν καὶ τὴν ἀντίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου, προσθέτει δὲ εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα παραπλήσια τούτοις, ἅπερ δὲν δύνανται ἢ νὰ λυπηθῶσι κατὰ

καρδα πάντα αγαθὸν πολίτην, ἔστω καὶ μὴ φίλον τοῦ Κ. Ῥάλλη.

Ὁ συντάκτης τοῦ «Φωτὸς» ἠδίκησεν ἑαυτὸν περισσότερον, διότι ἐξ οἰωνδήποτε λόγων καὶ ἂν ὤρματο, δὲν ἔπρεπεν, ἐν τῇ ῥύμῃ τῆς ἐκχύσεως τῆς χολῆς καὶ τοῦ πάθους του, νὰ λυπήσῃ τόσῳ πικρῶς ἓνα χρησιμώτατον πολίτην, οἷον τὸν δῆμαρχον Ἀθηνῶν Κ. Λουκᾶν Ῥάλλη, ἐπαμίλλους τῷ ὁποίῳ δὲν ἀριθμεῖ πολλοὺς, δυστυχῶς, ἡ πατρις μας.

Ὅποιαιδῆποτε καὶ ἂν ᾖσιν αἱ πολιτικαὶ δοξασαὶ καὶ τὰ φρονήματα τοῦ Κ. Ῥάλλη, πανθομολογούμενον ἐν τοσούτῳ εἶνε, ὅτι ὑπῆρξεν εἰς τῶν πρωτίστων ἰδρυτῶν τοῦ συνδικατισμοῦ τοῦ Πειραιῶς, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῆς μακρᾶς του δημαρχίας ἐπλούτισεν διὰ λαμπρῶν κτιρίων καὶ τῶν τελειότερων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, καὶ κατέστησεν ἀληθῶς πρότυπον μεταξὺ ὄλων τῶν δῆμων τοῦ Κράτους. Οὐδὲν πικρότερον καὶ ἀγενέστερον, ἅμα δὲ καὶ ἀσεβέστερον ἢ μετὰ πολυχρονίους ὑπηρεσίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος τῶν οἱ ἀγαθοὶ πολῖται νὰ γείνωνται ἀντικείμενον ἀνηκούστων ὕβρεων καὶ ἐμπαθεστάτων διαβολῶν. Ἄλλως τε καθ' ἣν περίστασιν ἡ δικαιοσύνη ἐπιλαμβάνεται ὑποθέσεώς τινος, οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ αἰτιαθῇ τινα, ἔστω καὶ ἐλαφρότατα, ἐὰν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ θεωρηθῇ ἀντάρτης κατὰ τῆς ἠθικῆς.

Ἐπαρχιακά.

« Μόλις μᾶς ἐχαιρέτισεν ὁ Μάρτιος, καὶ μᾶς ἐπέδειξε πλούσια τὰ δῶρά του. Ἡ δευτέρα τοῦ μηνὸς τούτου εὐεργέτησε πολὺ τὸν τύπον δι' ἀφθόνου βροχῆς, καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴν ἔχῃ ἀνάγκην ἄλλης βροχῆς παρὰ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἢ Μάιον, καὶ τότε ἐξασφαλίζεται πλέον ἡ εὐφορία τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας. »

— Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐνταῦθα Κατοουργιοδικείου παύουν τὴν 19 τρεχ. μηνὸς. Μέχρι τῆς χθὲς ἐδικάσθησαν 108 ἄτομα, ἐξ ὧν 7. εἰς θάνατον, 35 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ 15 εἰς εἰρκτὴν, 14 εἰς φυλάκειαν καὶ 40 ἠθωώθησαν.

« — Προχθὲς ἀφίχθη ἐκ Ναυπλίου ἐνταῦθα (ἐν Τριπολεὶ) ὁ κ. Κουμουνοῦρος μετὰ τοῦ πενθεροῦ του Κ. Περωτοῦ, καὶ χθὲς ἀνεχώρησαν διὰ Καλάμας. »

« — Εἰς τὸ ἐνταῦθα Εἰρηνοδικεῖον τῆς νοτίου πλευρᾶς ἀνεκαλύφθησαν σπουδαῖαι καταχρήσεις γενομένης ἐπὶ τῶν μερῶν τῶν προκατόχων τοῦ νῦν Εἰρηνοδίκου. Περί τὰς 600 προκαταβολὰς εἰς συζητηθείσας ὑποθέσεις ἐλλείπουσι χωρὶς νὰ ἐκδοθῶσιν ἀποφάσεις, καὶ πλείστοι πταισματικά ἀποφάσεις μετὰ τῶν δικογραφῶν ἐπὶ συζητηθεισῶν δικῶν ἡρπύσθησαν· δι' ὅλα δὲ ταῦτα εἰσὶν ὑπόλογοι βεβαίως οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ Γραμματεῖς αὐτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ κληθῶσιν εἰς ἀπολογία, καὶ ἐνεργηθῶσιν αὐστηρα ἐξετάσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας· ἀλλὰ κυρίως ὑπεύθυνοι διὰ τὰς καταχρήσεις ταύτας εἰσὶν οἱ κατὰ καιροὺς Γραμματεῖς. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσωμεν τῷ ἀρμοδίῳ Ὑπουργῷ, ὅτι τὰ Εἰρηνοδικεῖα ὅλα παρέλυσαν ὡς ἐκ τῶν συνεχῶν μεταθέσεων καὶ παύσεων, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀκαταλλήλου ἐκλογῆς τῶν προσώπων· ὅθεν πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν. (Ἀρκαδία).

« — Ἀν καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν δισταράχθῃ ἡ ἀσφάλεια τῶν μεθορίων τούτων ἐπαρχιῶν, οὐχ' ἥττον, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἀποκρύψωμεν, ὅτι αὕτη ἀπειλεῖται σπουδαίως· καθόσον αἱ ληστρικαὶ συμμορίαί, μέχρι τοῦδε

εἰς τὸ τουρκικὸν ἐνδικαιώμεναί ἐνεκα τοῦ χειμῶνος, ἤρξαντο νὰ μᾶς ἐπισκέπτωνται, αἰσθανόμεθα δὲ ἀπαίσιον προαίσθημα, ὅτι αἰφνιδίως θὰ ἀκούσωμεν καὶ θὰ πληροφορηθῶμεν ληστοπραξίας, καὶ μόλα ταῦτα ἡ κυβέρνησις ἀντὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐνταῦθα ὑπάρχουσαν ἀνεκαρκῆ στρατιωτικὴν δύναμιν, ἐπιμένει, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἀπαιτοῦσα ἐκατὸν χωροφύλακας ἀπὸ τὴν Μοῖραν Φθιωτιδοφωκίδος, διὰ νὰ τοὺς διανεύῃ εἰς Σῆρον, εἰς Μεσσηνίαν καὶ εἰς Ζάκυνθον. »

— α Καθὼς καὶ εἰς τὰς πλείστας τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος, οὕτω καὶ ἐν Λαμῖᾳ ἡ ἐθνοφυλακὴ παρελυσεν. Οἱ Ἕλληνες ἐσμέν νεωτερισταί, ἀλλὰ καὶ ἀψίκοροι, διὰ τοῦτο καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἔργα μεγάλα καὶ σπουδαῖα. Ὅποιος ἐτρέφομεν ἐλπίδας καὶ ὅποιος προσεδοκῶμεν μεγάλα καλὰ ἐκ τῆς συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς! καὶ ὅμως ἐκτῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ὄνειρα καὶ οὐδὲν ὑγιές! (Φάρος).

« — ΠΑΤΡΑΙ. Μικρὲμπορὸν τινα ἐρχόμενον ἐκ Λεχαινῶν εἰς Πάτρας, διανυκτερεύσαντα δὲ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Μαυρόλασπης, καὶ λίαν πρωτὶ ἐξακολουθήσαντα τὴν ὁδοπορίαν του, συνέλαβον τρεῖς καὶ ἐλθόντες, ἀφαιρῶντες τὰ ὅποια μετ' ἑαυτοῦ ἔφερον ὀλίγα χρήματα. Ὁ Κ. Μοίραρχος ἀπέστειλεν ἀμέσως πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐνόχων, ὅπερ ἐλπίζομεν νὰ κατορθωθῇ, διότι βεβαίως εἶνε ἐκ τῶν περιοικούντων ποιμένων. »

« — Πρὸ τινων ἡμερῶν εὐρίσκονται εἰς τὸ ἔσχατον σημεῖον τῆς χαλαρώσεως αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ συνενδριάσεις τοῦ ἐνταῦθα (Πατρῶν) πρωτοδικείου· ἀπέχομεν νὰ εἰπώμεν τὰ αἷτια. Ἐπικαλούμεθα τὴν ὀφειλομένην ἐπιτήρησιν τοῦ Κυρίου Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν. »

— Πλείστοι τῶν Κ Κ ἀξιωματικῶν τῆς Ἐθνοφυλακῆς βεβαιοῦν, ὅτι διὰ τὴν παραλυτικὴν κατάστασιν εἰς ἣν ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ ὑπαίτιος παραμέλησις τῆς ἀρχῆς ἔφερε τὴν Ἐθνοφυλακὴν, αὕτη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν νόμιμον ὑπηρεσίαν της, κατὰ τὰς προσεχεῖς δημοτικάς ἐκλογάς.

« — Ὁ διορισθεὶς σχολάρχης Κ. Ζιλήμων δὲν ἦλθεν ἀκόμη, οὐδ' ἀναγκάζεται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν θέσιν του, 70 μαθηταὶ στεροῦνται οὕτω διδασκαλίας, καὶ περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς· ὡς ὑπουργός, ὡς πατήρ, ὡς πολίτης ὁ κ. Ροῦφος δὲν πρέπει ν' ἀδικῇ οὕτω τὴν πατρίδα του (Μίν).

Σεισμός ἐν Αὐλῶνι.

Κατὰ τινα τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἐσχάτως δεινὸς σεισμός κατετάραξε τὴν πόλιν ἅπασαν τῆς Αὐλῶνος καθ' ὃν 200 σχεδὸν οἰκίαι κατέπεσον, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν ὁποίων πλείστοι ἐτάφησαν. ὁ ἀριθμὸς τῶν εὐρεθέντων μέχρι τοῦδε θυμάτων εἶναι περὶ τοὺς ἐξήκοντα. Ἡ Α. Ε. ὁ διοικητὴς Ἰωαννίνων ἅμα πληροφορηθεὶς ταῦτα ἔσπευσε νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς παθόντας τὰς ἀναγκαίας εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας βοηθείας.

Μολδοβλαχικά.

Γενομένης ἐρεύνης ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Κούζα ἀνευρέθησαν περὶ τὰς 60 χιλ. φλορία εἰς συναλλάγματα καὶ 6 χιλ. περίπου εἰς μετρητὰ, ἐνῶ, ὡς γνωρίζετε, τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τῶν χρημάτων του, ὑπάρχει κατατεθειμένον εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Βελγίου, συμποσομένου, ὡς λέγουσι, περὶ τὰ 16 ἑκατομμύρια φράγκων, περὶ ὧν καὶ οὐδεμία ἀποδείξις εὐρέθη ἐν τῷ ταμείῳ αὐτοῦ, πρὸς τοῦτο· δὲ καὶ κατάλογος τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ κατασκόπων ἐπισήμων ἀνδρῶν εἰς οὓς πολλὰ χρήματα ἐδίδοντο πρὸς ἀμοιβὴν τῶν

υπηρεσιῶν αἱ ἐπ' ἐκείνῳ εἰς τὸν Κούζαν. Καθημερινῶς ἐξακοσιοῦσιν ἀνακαλυπτόμεναι παντοειδείς καταχρήσεις τῶν ὑπουργῶν, τοῦ Δημαρχείου καὶ ἐν γένει πολλῶν ὑπαλλήλων διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας.

— Μόλις ὁ ἡγεμὼν Κούζας εἶχεν ἐπανέλθει εἰς τὰ ἀνάκτορα συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ χάρας Ὀδρένοβιτς, ὅτε τεσσαράκοντα συνωμόται εἰσδύσαντες προῦχώρησαν μέχρι τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ. Ὁ ἡγεμὼν φοβηθεὶς περὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐζήτησε χάριν καὶ ἔλεος, ἐνῶ συγχρόνως ἡ χάρα Ὀδρένοβιτς παρεκάλει γονυπετῆς τοὺς συνωμότες· βεβαιωθείς δὲ ὅτι οἱ συνωμόται δὲν ἤθελον νὰ φονεύσῃ αὐτὸν, ἠναγκάσθη νὰ γράψῃ τὴν παραίτησιν τὴν ἥδη ἐν τῇ Ἀρμονίᾳ δημοσιευθεῖσαν. Λέγουσι δὲ ὅτι ἡ πριγκηπέσσα σύζυγός του ἀκούσασα ἐκ τοῦ παρακειμένου δωματίου τὸν θόρυβον, ἐφώνησεν «Αὐτὸν μὲν κάμετε ὅ, τι θέλετε, ἐμὲ ὅμως ἀφήσατε ἥτιχον διότι πάσχω.»

Μετὰ ταῦτα ὁ ἐκπτωτός ἡγεμὼν συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπήχθη ἐφ' ἀμάξης κλειστῆς εἰς οἰκίαν τινὰ ἀσφαλῆ, ὅθεν ἀκολούθως ἐστάλη εἰς τὸ μοναστήριον Μαρτσινένι, ἐξ ὧρας ἀπέχον ἀπὸ τοῦ Βουκουρεστίου. Τὰ περαιτέρω εἰσι γνωστά. (Ἀρμονία).

« Ἡ ΠΑΠΙΣΣΑ ΙΩΝΝΑ », μεσαιωτικὴ Μελέτη ὑπὸ Ε. Δ. Ροΐδου.

Ὁ νέος κύριος Ἑμ. Δ. Ροΐδης εἶνε ἀρκούντως γνωστὸς εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν διὰ τὴν φιλολογικὴν του ἀξίαν. Ἐκ τοῦ καλὰμου τοῦ φιλοπόνου καὶ φιλοτίμου Κ. Ροΐδου εἶδον πολλάκις τὸ φῶς ἔργα ἀξία καὶ ἀναγνώσεως καὶ μελέτης. Ὁ συγγραφεὺς τῆς « Π ἀ π ῖ σ σ η ς Ἰ ω ἄ ν ν α ς » συνεισέφερε, τὸ ἐφ' αὐτῷ, εἰς πλουτισμὸν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας διὰ μεταφράσεως τοῦ « Ὀδοιπορικοῦ » τοῦ Σατωβριάνδου, ἣν ἠδέως καὶ μετὰ ψυχικῆς διαχύσεως πάντοτε δύναται τις ν' ἀναγνώσκῃ.

Σήμερον ἐκπονήσας καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως συγγράφας καὶ ἐκδοὺς τύποις τὴν « Π ἀ π ῖ σ σ α ν Ἰ ω ἄ ν ν α » προσφέρει εἰς ἀνάγνωσιν βιβλίον γέμον περιστατικῶν καὶ εἰκόνων, ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπαρξιν Π ἀ π α ἐν τῷ προσώπῳ γυναικός.

Ἀνέγνωμεν τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἐκδοθὲν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν βιβλίον τοῦ κυρίου Ἑμ. Δ. Ροΐδου ἐκ 350 περίπου σελίδων, ὅστις ὑποστὰς πολλὰς δαπάνας καὶ ἐξοδα ὑπέρογκα, ἀπειργάσατο ἔργον ἀντάξιον ὅλων τούτων.

Λυπούμεθα, ὅτι δὲν δυνάμεθα ἐν τῇ μικρᾷ ἡμῶν ἐφημερίδι ν' ἀπανθίσωμεν ἐκλεκτὰ τινὰ τεμάχια, ἐκ τῶν πλείστων, ἀφ' ὧν βρίθει ἡ προκειμένη συγγραφή. Κατ' ἀνάγκην ὅμως παρατίθεμεν ὧδε ὀλίγιστα ὡς μικρότατον ἀπλοῦν δείγμα· οὕτως ἐν σελίδι 110. εὐρηνται τὰ ἡδέα ταῦτα λόγια· « Μεταξὺ τῆς ἀνοίξεως καὶ τῆς καρδίας ἡμῶν, ὅταν ἡμεῖς εἰκοσαστεῖς, ὑπάρχει κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς ἰατροὺς σχέσις τις μυστηριώδης καὶ δυσεξήγητος ὡς ἡ τοῦ Σωκράτους πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην. Ἐν δὲ τῇ σελίδι 259, ὅπου ἐξεικονίζονται τὰ πάθη τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας τῆς Ἰωάννας ἐν ἡμέραις πειρασμῶν, ἀποφαίνεται, ὅτι « Οἱ πόθοι τῶν τεσσαρκοντούτιδων γυναικῶν ὁμοιάζουσι τὴν ἄσβεστον, ἥτις ὅσα περισσότερον βρέχεται, τόσῳ μᾶλλον ἀνάπτει. » Περὶ δὲ τοῦ Βύρωνος ἐπιφέρει τὰ ὀλίγα ταῦτα· « Μὴ γνωρίζων (ὁ Βύρων) ἐπὶ τίνι ὄρφῃ ἠδύνατο νὰ παραστήσῃ κοσμίως τὰ μετέπειτα, παρήτησεν ὁ Βύρων τὸ ποίημα καὶ τὴν ποίησιν, καὶ γενόμενος

μισάνθρωπος καὶ φιλέλλην ὑπὸ τῆς ἀπειλπίσας ἔτρεξε νὰ ταφῇ εἰς τοὺς βούρκους τοῦ Μεσολογγίου. »

Ἀξία δὲ σημειώσεως εἶνε χαρακτηριστικὰ τινὰ τῶν κατοικῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κατὰ τὸν Μεσσαϊῶνα, ὅτε δηλ. ὠρμήθη ἡ Ἰωάννα ὑπὸ τῆς περιεργείας ἵνα ἐπισκεφθῇ, καὶ ἐπισκεφθῇ, τὰς Ἀθῆνας, τὴν «κατείδωλον» τοῦ ἀποστόλου Παύλου πόλιν. Ἐν σελ. 202 ἀπαντῶμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὰ ἑξῆς· « Οἱ δύο Βενεδικτῖνοι ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ τοῦ Θεωνᾶ καὶ πλῆθους Ἀθηναίων, οἵτινες ὡς καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Ἀποστόλων πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἠυκαίρου ἢ λέγειν καὶ ἀκούειν τι καινόν, περιέδραμον πᾶσαν τὴν πόλιν, ἡ ὁποία στερηθεῖσα τῶν εἰδώλων καὶ τῶν βωμῶν τῆς ὁμοιάζε τὸν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς τυφλωθέντα Πολύφημον. Ὅθεν πρῶτον ὑψοῦτο ἀγαλμα, εἶχεν ἐμπνηθῇ ξύλινος σταυρός, καὶ ὅπου βωμός, μικροσκοπικὸν ἐκκλησιδεῖον, στεγαζόμενον διὰ θόλου ὁμοιάζοντος πετρίνῃν φρενάκην. Οἱ ναῖσκοι ἐκεῖνοι εἶχον ἀνεγερθῇ ὑπὸ τῆς Ἀθηναϊδὸς Εὐδοκίας, ἥτις θελήσασα εἰς ἕκαστον τῶν ἁγίων ν' ἀφιερῶσιν ἰδιαιτέραν κατοικίαν, ἠναγκάσθη νὰ οἰκοδομήσῃ πλῆθος καλυβῶν, αἵτινες ὑπενθύμιζον τὴν τεκτονικὴν βιομηχανίαν τῶν καστόρων μᾶλλον ἢ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ. Παρὰ δὲ τὰ πρόθυρα αὐτῶν ἐκάθητο μοναχοὶ ἢ ἀσκηταί, ζέοντες τὰ ἑλκῶν τῶν ἁρχαῖα χειρόγραφα πρὸς ἐγγραφήν Συναξαρίων, πλέκοντες καλὰ θία, προγευματίζοντες κρομμύδια καὶ εὐχαριστοῦντες ἴσως κακεῖνοι τὸν Θεόν, ὅτι ἐγεννήθησαν Ἕλληνες καὶ ὄχι βάρβαροι. Μόνον τὸ ἀρχαῖκόν κάλλος τῶν γυναικῶν ἐθαύμαζον οἱ δύο ξένοι. Κατὰ τὸν αἰῶνα ἐκεῖνον αἱ Ἀθῆναι ἦσαν ὁ γυναικῶν τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατορῶν, οἵτινες ἐλάμβανον ἐκεῖθεν τὰς συζύγους των ὡς οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν Σουλτάνοι ἐκ Κιρκασίας. Ἡ βελτίωσις αὕτη τῆς Ἀττικῆς φυλῆς ἤρξατο ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς εἰκονομαχίας, ὅτε, ἐξορισθέντων τῶν βυζαντινῶν εἰκονομάτων, αἱ γυναῖκες ἀντὶ νὰ ἔχωσιν ἀκαταπαύστως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἰσχνὰς Παναγίας καὶ λιποσάρχους ἁγίους, ἀνύψουν καὶ πάλιν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰ ἀνάγλυφα τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἐγένωναν τὰ τέκνα τῶν ὁμοίων τούτοις· ὥστε καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τῆς καλλιτεχνίας ἀναγκαῖα φαίνεται μοι ἡ μεταρρύθμισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν εἰκονογραφίας· ἀπόδειξις δὲ τῆς ἐπιρροῆς ταύτης τῶν εἰκόνων ἔστωσαν αἱ σύζυγοι τῶν Ἑβραίων τραπεζιτῶν τῆς Πρωσίας, αἵτινες ἀπὸ πρωίας μέχρι νυκτὸς μετροῦσαι τὰ λήγρια καὶ φλωρία φέροντα τὴν προτομὴν τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου, τίκτουσι τέκνα τοσοῦτον ὁμοιάζοντα τῷ μονάρχῃ, ὥστε δικαίως ἐπανωμάσθη πατὴρ τῶν ὑπηκόων του. »

Ἡ Π ἀ π ῖ σ α Ἰ ω ἄ ν ν α γεγραμμένην εἰς γλῶσσαν καλλιλογικὴν καὶ καλλιεπικὴν ὡς οἷόν τινις τελειοτέραν, καθαρῶς ὅλως παντοῦ ζενισμού· ἀξιεπαῖνος δὲ ἔτι εἶνε ὁ συγγραφεὺς, ὅστις τὰ μάλα φιλόκαλος ἐν πᾶσι δεικνύμενος μετέφερεν ἐπίτηδες ἐξ Εὐρώπης καλὸν χόρτην καὶ μελάνην βαθύτεραν, πρὸς δὲ καὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῆς ἡρώδους « Παπίσσης » τὸ στέμμα τῶν Παπῶν φερούσης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ θηλάζον βρέφος ὑπὸ τοὺς μητρικοὺς της μαστοὺς κρατούσης!

Συγχαίροντες τῷ συγγραφῇ Κ. Ροΐδῃ ἐπὶ τῷ ἔργῳ του προτρέπομεν εἰς πρόςκτησιν καὶ ἀνάγνωσιν αὐτοῦ πᾶν πρόσωπον, οὐ μόνον εἰδῆμον γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ φίλον τοῦ καλοῦ καὶ τερπνοῦ. Τὸ βιβλίον εὐρίσκεται παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις Νάκη καὶ Βίλμπερ καὶ παρὰ τῷ τυπογραφείῳ τῆς « Αὐγῆς » ἀντὶ δραχμῶν ἑπτὰ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένην «Πατρίδα».

Ἀνεκαλύφθη, ὡς πληροφορούμεθα, συμμορία νυκτοκλεπτῶν, οἵτινες πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλθόντες εἰς Σύρεν ἐξήσκουν ἢ ἐσκόπουν νὰ ἐξασκήσωσι τὸ ἐντιμον ἐπάγγελμά των ἐκτὸς τῶν ἐργαλείων, ἀντικλείδων καὶ ἄλλων χρησίων εἰς τὴν ἑταιρίαν των, οἱ κλέπται εἶχον καὶ τακτικὴν ἀλληλογραφίαν μετ' ἄλλων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εὐρισκομένων, οὗς προσεκάλουν νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα πρὸς ἐπιδιώξιν τοῦ ἔργου των. Πιστεύομεν ὅτι αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ θέλουσιν ἐνεργῆσαι τὸ ἐκυτῶν καθῆκον δραστηρίως, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς πόλεώς μας ἀπὸ τῶν εὐγενῶν τούτων παρεπιδήμων. ■

— Ἐν πεσκέσι ἀπὸ ἐν βαρέλι λάδι καὶ τριακόσια πορτοκάλια ἐστάλησαν ἀμιλοκερδῶς ἀπὸ ἑνα τιμιώτατον ὑπομοίραρχον, ἐκπληροῦντα χρεὴ μοιράρχον, πρὸς ἐν ὑψηλὸν ὑποκείμενον. Ἡ «Δύγη» καταγγέλλει τὸ πεσκέσι τοῦτο εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν διὰ νὰ ἡξεύρῃ, ὅταν θὰ τῷ γίνῃ σύστασις ἐκ μέρους τοῦ ὑποκειμένου ἐκείνου διὰ τὸν ὑπομοίραρχον, ὅτι ἡ σύστασις αὕτη ἔχει τὸν λόγον τῆς εἰς τὸ ἀγρονόμοιο καὶ τὰ πορτοκάλια. Προσέτι δὲ τὸ πεσκέσι αὐτὸ ἐξηγεῖ καὶ τὰς βαθεῖας ρίζας τοῦ ὑπομοιράρχου αὐτοῦ, ὃν δὲν κατάρθρωσαν αἱ καταγγελλθεῖσαι ἀπειροὶ φατριαστικαὶ καταχρήσεις του νὰ μετατοπήσωσιν, οὐδὲ εἰς τὰς παρούσας ἡμέρας, ὅτε οἱ φατριασταὶ ὑπάλληλοι ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῶσι. ■ (Δύγη).

— Περειτρήθη, ὅτι ὁ ἡγεμὼν Κούζας τῇ 11 Φεβρουαρίου τοῦ 1859 εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς εἰς Βουκουρέστιον καὶ ὅτι προηγήθη τοῦ θρόνου τῇ 11 Φεβρουαρίου τοῦ 1866, δηλαδὴ μετὰ σωστὰ 7 ἔτη.

— Πρὸ αἰώνων οἱ Ἰάπωνες γνωρίζουσι μέσον ἀπλούστατον ὅπως προβλέπωσι τοὺς σεισμούς. Ἀνεκάλυψαν ὅτι, ὁ μαγνήτης χάνει τὴν ἐλκυστικὴν του δύναμιν σιγμᾶς τινας πρὸ τοῦ σεισμοῦ, εἰς ἐκάστην δ' οἰκίαν ὑπάρχει εἰς μαγνήτης κρεμάμενος διὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως ἐπὶ σιδεράς ράβδου, ἄνωθεν δίσκου ἢ ἡμισφαίριου ὀρειχαλκίνου, ἐφ' οὗ πίπτει, καὶ οὕτως εἰδοποιεῖ τοὺς κατοίκους, οἵτινες ἐγκαταλείπουσι τὰς οἰκίας των πρὸ τοῦ πρώτου σεισμοῦ. Οἱ εὐρωπαῖοι ἰατροὶ ἐσχάτως ἀνεκάλυψαν ὅτι αἱ μαγνητικαὶ καταιγίδες προαγγέλλουσι τὰς ἐπιδημίας, ἰδίως δὲ τὴν χολέραν, καὶ ὅτι οἱ διηνεκεῖς σεισμοὶ συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιζωοτίας. ■

— Ἐντινὶ τῆς Γαλλίας κώμῃ, πλησίον τοῦ Μορβάν, δεινὴ νόσος ἐπιπεσοῦσα προέπεμψε πλείστους κατοίκους εἰς ἄδην. Μετὰ τὴν ἐξαλειψὶν τῆς νόσου, ὁ κανδηλάπτης τῆς ἐνορίας ἔσπευσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἱατρὸν, τὸν τὰ θύματα τῆς ἐπιδημίας νοσηλεύσαντα, προσενεγκὼν αὐτῷ συνάμα ἕνα α' ἐξαίρετον κούρκον. ■

— Ἀλλὰ, φίλε μου, ἀπεκρίθη ὁ ἱατρός, δὲν σὲ γνωρίζω ποῖος εἶσαι;

— Κύριε, εἶμαι ὁ κανδηλάπτης τῆς ἐνορίας.

— Δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ ἡσθένησας, δὲν σ' ἐπεσκέφθην ποτέ.

— Ἀ, ὄχι, χάριτι τῇ θεῷ, ἀπεκρίθη ὁ κανδηλάπτης ἀλλ' ἐφέτος μ' ἐκάμετε νὰ κερδίσω τόσα πολλὰ χρήματα ὥστε νομίζω ὅτι ἀντὶ εὐχαριστήσεως θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ δεχθῇτε τὴν μικρὰν αὐτὴν προσφοράν.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βελιγραδίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 παρελθόντος ὅτι ἡ ἐξώσις τοῦ ἡγεμόνος Κούζα ἔχει-

ροκρατῆθαι μετ' ἐπαίνων καὶ ἀνευφημιῶν, παρὰ πάντων ἐν γένει τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης, ὁ τρόπος ὁμοῦς κατεκρίθη ὡς μεσαιωνικός, καθότι ὁ παραβάτης οὗτος τῆς ἐντολῆς «μὴ ἀπώθου θεσμούς μητρὸς σου» ὁ καταστρέφων τὰ ἱερὰ καθεστώτα ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὰ ἐπὶ χειρὰ τῶν κακῶν πράξεων του. Τοῦτο ἐγκρίνει ὁ θεοσεβὴς λαὸς ἐνῶ ὁ πολιτικός ἐρείδεται ἐπὶ ἄλλων πολιτικῶν ἐποψέων. Ἡ κατάστασις τῆς Σερβίας ἡρεμεῖ, ὁ δὲ πολιτικός αὐτῆς ὀρίζων φαίνεται λίαν εὐδίας. Ὁ ἥρωας Βουκόλοβιτς ἀνεχώρησε πρὸ τινῶν ἡμερῶν τῆς πόλεως ταύτης ἡ δὲ διεύθυνσις αὐτοῦ εἶναι εἰσέτι μυστήριον. Καὶ οἱ ἐν Βελιγραδίῳ δὲ παροικούντες Μαυροβούνιοιταὶ προσκαλοῦνται εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν καὶ κατ' αὐτὰς ἀπέρχονται. Ἡ καλοκαιρία ἐξακολουθεῖ, τὰ δὲ φρέατα στερροῦνται ὕδατος καὶ μεγάλη ἀνυδρία ἐπαπειλεῖ τὸ ἐρχόμενον θέρος. ■

Ἀριθ. 315.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ.

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ Α' ΔΙΑΡΚΟΥΣ

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Δ Ι Κ Ε Ι Ο Υ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου σ. ε. ὑπ' ἀριθ. 25 διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τοῦ φυγοδικίου καὶ ἀπόντος Ζαχαρία Λαμπρούλη, κατοίκου τοῦ χωρίου «Τρανὴ Λάκκα» τοῦ δήμου Θαλπούσης τῆς Γόρτυνος τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, πρῶην στρατιώτου τοῦ 6 πεζ. τάγματος, κατηγορουμένου ἐπὶ τραύμασι μετὰ προμελέτης, πρὸς τῇ τῇ 9 Αὐγούστου 1864 ἐν Καλάμαις, κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθρ. 307 §. 4 τοῦ κοιν. π. νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀπὼν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 167 τοῦ στρ. π. νόμου.

Καλοῦμεν τὸν εἰρημένον Ζαχαρίαν Λαμπρούλην νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦμεν Στρατοδικείου τὴν πρώτην δικάσιμον καὶ ὥραν 9 Π. Μ. μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ νόμον δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κλητηρίου ἐπικρίματος, ἵνα διακαθῇ διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν, ἄλλως θέλει διακαθῇ ἐρήμην.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ἐφημερίδα α' Ἀλήθεια καὶ τυχοκολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δημοαρχείου τοῦ Δήμου, εἰς ὃν ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος καὶ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν αὐτοῦ.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἡμετέρῳ Γραφείῳ κειμένῳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς πρῶειν στρ. Δέσχης τὴν 7 Μαρτίου 1866 καὶ ἐτέθη ἡ σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας μας.

Ο Β. Β. Β. Β. Β.

Ε. Μ. Χ. Γεωργίου.

λοχαγός.

Ὁ ὑπογραμματεὺς (Ἡλ. Ποταμιάνος.)

Μετὰ χαρὰς ἰδόντες τὸ ἐμπορροραπτικὸν κατὰστημα τοῦ κ. Γρηγ. Δευτεραίου ἐφοδιασμένον μὲ ἀφθονα, ποικίλα καλλίστης ποιότητος ἐμπορεύματα εὐρωπαϊκῶν ἐνδυμάτων, εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τοῦτο εἰς τὴν πελατείαν αὐτοῦ, ἥτις ἀναμφιβόλως θέλει προτιμᾷ αὐτὸν, καθόσον πάντοτε, ὡς πεποιθήμεν, ἔμενεν εὐχαριστημένη τὰ τε τῶν ἐμπορευμάτων αὐτοῦ, τῆς τέχνης καὶ τοῦ μελιχίου τῆς συμπεριφορᾶς αὐτοῦ. Εἰς φίλος.